

*prof. dr. sc. Vladimir Muljević
(1913 – 2007)*

Istaknuti profesor, Vladimir Muljević umro je u 94. godini života. Više od šest desetljeća profesor Muljević proveo je u marljivom znanstvenom radu, ostavivši za sobom trajan pečat u hrvatskoj znanosti. Rođen je 1913. godine u Zagrebu, gdje je i polazio Realnu gimnaziju, a nakon toga i diplomirao za elektrostrojarskoga inženjera na Tehničkom fakultetu (1939.). Daljnje školovanje nastavlja na bečkoj Tehničkoj visokoj školi, gdje 1944. stječe akademski stupanj doktora tehničkih znanosti. Bio je prvi hrvatski doktor tehničkih znanosti i među prvima je u svijetu proučavao praktičnu primjenu Teslinih izuma. Svoj znanstveni rad nastavlja na zagrebačkom Elektrotehničkom fakultetu, gdje 1949. postaje znanstveni asistent. Predavao je na poslijediplomskim studijima Stomatološkog fakulteta u Zagrebu, studiju bibliotekarstva i informatike te dizajna u Zagrebu. Sudjelovao je kao profesor na šest poslijediplomskih studija na Sveučilištu u Zagrebu i na Elektrotehničkom fakultetu u Splitu. Predavao je na Visokoj tehničkoj školi i Strojarskobrodograđevnom fakultetu u Zagrebu te na Elektrotehničkom fakultetu u Banja Luci. Vodio je 100-ak diplomskih radova, 30-ak magistarskih radova i nekoliko disertacija. Teško je sažeti sve znanstvene radove, nastavne i stručne aktivnosti iz tako bogatoga i plodonosnoga života. Osnivač je Zavoda za regulacionu i signalnu tehniku na Elektrotehničkom fakultetu, na čijem je čelu bio punih dvadeset i osam godina. Potaknuo je osnivanje seminara JUREMA (danas KOREMA) i desetak godina bio njegov predsjednik, bio je pokretač i glavni urednik časopisa Automatizacija i Hrvatsko sveučilište, pokretač i organizator Tehničke enciklopedije Leksikografskoga zavoda u

Zagrebu i član prvoga redakcijskoga odbora, jedan je od utemeljitelja Tehničkoga muzeja u Zagrebu, jedan je od pokretača i prvi predsjednik Zajednice diplomiranih inženjera Elektrotehničkog fakulteta u Zagrebu „Alma Matris Alumni Croatiae ETF Zagreb“ (AMAC-a). Njegovu bibliografiju radova čine oko 450 znanstvenih i stručnih priloga, nekoliko knjiga, udžbenika i sveučilišnih skripata, a sastavio je, objavio ili uredio i nekoliko rječnika iz područja mjerenja, automatske regulacije i automatizacije. U svome životu, zaslužio je mnoštvo priznanja, nagrada i počasti, između ostalih vrijedi izdvojiti Republičku godišnju nagradu „Fran Tučan“ (1988), Državnu nagradu tehničke kulture „Faust Vrančić“ za životno djelo (1996), počasni doktorat Sveučilišta u Rostocku, Njemačka, te počasno članstvo u Hrvatskoj akademiji tehničkih znanosti. U posljednjim godinama svog života, profesor Muljević posvetio se radu u dva osnovna smjera: usustavljivanje hrvatskoga elektrotehničkoga nazivlja i istraživanje povijesti tehnike, poglavito elektrotehnike. Iako se hrvatsko elektrotehničko nazivlje usustavljuje od vremena Bogoslava Šuleka, preko Josipa Lončara i Vlatka Dapca, u današnje se doba kontinuirano i intenzivno leksikološki proučava i leksikografski opisuje. Prilično je razgranatoj i raznovrsnoj rječničkoj aktivnosti na području elektrotehnike, automatizacije i mjeriteljstva važan doprinos svojim *Njemačko-hrvatskim elektrotehničkim rječnikom* (Školska knjiga, Zagreb, 1996) dao i profesor Muljević. Kao neumoran i marljiv leksikograf, skrban za hrvatsku riječ, profesor Muljević završio je i golemi projekt *Hrvatsko-njemački rječnik elektrotehničkoga nazivlja*, (Školska knjiga, Zagreb, 2001). Uz leksikografski opis elektrotehničkoga nazivlja profesor Muljević

iscrpno je istraživao povijest i razvitak elektrotehnike u Hrvatskoj. Iz toga su područja njegova interesa tiskane dvije knjižice - *Telegrafija* i *Elektrotehnika* u kojima se kronološkim slijedom, jasno, sažeto i pregledno, prikazuju svi najvažniji događaji u razvitku tih dvaju prevažnih područja. Dobar je dio istraživanja povijesti tehničkih znanosti u Hrvata profesor Muljević posvetio i njezinim velikanima, poglavito Faustu Vrančiću i Nikoli Tesli, ali i onima koje poznaje tek uži krug stručne javnosti, poput Ivana Krstitelja Rabljanina i Josipa Jurina. O svakomu je od njih profesor Muljević strpljivo prikupljao

podatke i objavio ih kao znanstvenopopularne knjižice (*Faust Vrančić, Nikola Tesla i Ivan Krstitelj Rabljanin*) u nizu *Mala tehnička knjižnica* Hrvatske zajednice tehničke kulture, izuzev potonjega, Jurina, o kojemu je napisao poveću studiju. Uz znanstveni, profesor Muljević se bavio i umjetničkim radom, te je za vrijeme života svoje slike nekoliko puta izlagao u Galeriji FER-a. Ostat će zapamćen kao vizionar, vrhunski znanstvenik čiji je život bio ispunjen stvaralaštvom, znanstvenom znatiželjnošću i kreativnošću.